

Oponentský posudek k praktické diplomové práci Kamily Zemkové

Kamila Zemková se ve své diplomové práci rozhodla vlastním způsobem zpracovat téma, kterým se již nějakou dobu zabývá. Jde jí o nalézání kontaktů mezi figurální a abstraktní malbou.

V předchozích letech pracovala s reálnými zážitky, postavami, vzpomínkami, a osobitým způsobem se dotýkala vlastně klasických malířských žánrů, jako je portrétní malba a zátiší, myslím, že nejjasnější svůj tehdejší zájem demonstrovala ve své bakalářské práci, kde se zabývala portréty svých blízkých ("rodinými portréty"). Na obrazech mne zaujalo s jakou intenzitou dokázala mladá malířka pracovat s barvou, jak si poradila s jemností a neokázalostí, konkrétního intimního prostoru. Již zde byly cítit její tendence k abstrahování reality.

Po této práci se rozhodla oživit rejstřík svých výrazových prostředků o nové prvky, dobře jí k tomu posloužil stipendijní pobyt v Portugalsku. Všechny své zážitky si deníkovým způsobem zpracovávala do malých kreseb, pokoušela se citlivým způsobem zastihnout realitu, skládající se ze změtí dojmů, vzpomínek a pocitů.

Tímto způsobem se postupně dopracovala k samotnému předmětu své diplomové práce, tedy abstraktním kresbám, které jsou vytvořené kombinací akvarelu a olejových pastelů. V jejím případě se jedná o jistou hru, přiznala se k tomu tím, že několika lidem ze svého okolí nechala své kresby interpretovat. Ta hra spočívá v okouzlení barvou, výrazovými prostředky zvolené techniky a i tím, že se autorka výkladového klíče jaksi vzdává v náš prospěch. Sama říká, že se nechávala unášet automatikou práce, nechávala věci samotné plynout a co nejméně se snažila ovlivňovat to co se na papíře děje, myslím, že přes tuto snahu si uvědomovala všechny limity takového přístupu, svědčí o tom i její zkušenost z předchozích let, kde je jasné že spíše abstrahuje ve snaze po jakémsi celostném sdělení než, že by pracovala s jasně definovanou snahou vytvořit abstraktní skladbu. Samotnému konceptu se věnovala dost obsáhle ve své teoretické práci, pro mne je velmi důležité to, že se mladá malířka rozhodla porovnat své vlastní nahlížení na svou práci (jistým způsobem "na sebe") s reakcemi okolí a nějak se dát druhým všanc. Takto otevřený přístup k reflexi své práce je snad i zárukou dalšího možného uměleckého zrání.

Z nějakého důvodu se Kamila rozhodla prezentovat pouze těchto sedm kreseb, já jsem jich viděl daleko víc a vím, že vznikaly ze skoro každodenní práce. Proč jsme konfrontováni zrovna s těmito vybranými pracemi nevím, předpokládám však, že mladá malířka k tomu má svůj dobrý důvod. Já mám pocit, že vybrané práce prostě reprezentují nějaké momenty, které jsou pro autorku důležité.

Z barevných fleků vznikají zvířata, ze zvířat krajiny a z krajin ornamenty koberců nebo pletených svetrů, z nich pak orgány a kostry nějakých neurčitých těl. Vidíme tu vlivy secese, francouzské abstrakce, insitního umění. Co je pro mne důležité je stálý kontakt s intenzivním vnímáním barev.

Později se malířka rozhodla ještě pro dva portréty lidí jimž dala své kresby k interpretaci, nějak se v nich vrací ke své bakalářské práci, ke svému základnímu tématu, portrétu. Také jistým způsobem navazuje na svou teoretickou práci, interpretuje okamžik kdy svou kresbu dala druhým k dispozici. Osobně je pro mé hodnocení celé práce tento okamžik velmi důležitý. Jsem rád, že její práce nakonec opsala jistý oblouk a vrací se k tomu v čem je podle mého úsudku velmi silná, tedy k portrétní malbě. Vlivy Bonnard, Noldeho a dalších "klasiků" zpracovává po svém a s velkou suverenitou.

Za jistou slabinu předkládané práce pokládám, paradoxně to co je jejím tématem, samotným vzdáváním se jakýchkoli pravidel a jistým způsobem i "tvůřčího záměru" se ocitáme na hodně tenkém ledě ryze osobních interpretaci, mám pocit, že přesnější definování pravidel hry by mne zbavilo těchto pochyb. Myslím si, že se malířka trochu zalekla významu finální práce a celou situaci si zkomplikovala nejasným konceptem.

Kamila Zemková je velmi nadaná malířka a myslím, že pokud se bude držet toho co jí je blízké co ji opravdu jde bude její práce kvalitní a budeme se s ní setkávat dále.

Doporučuji k absolutoriu. (doporučuji hodnocení B)

V Praze 10.5. 2009

Josef Bolf

